

DESPERACYJA (13) sb f

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w desperat), pierwsze a jasne drugie pochylone.

sg N desperacyjã (2). ◇ G desperacyj(e)j (7). ◇ A desperacyją (1). ◇ I desperacyją (1). ◇ L desperacyj(e)j (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Rozpacz, zwątpienie, brak nadziei; desperatio, proiecta audacia Cn [desperatio – wątpienie Mymer¹ 34v; Calep; – rozpacz, wątpienie BartBydg; rozpacz; zwątpienie – desperatio Cn] (13) : Ták fie rad záchowuie Sors/ Wnet po deſperáciey mors BielKom F2v; LubPs ee4v; Zoſtałli w tey deſperáciey/ ábo nie/ nie wiemy SkarŻyw 263; WerGość 255; ActReg 25; zá czym teſz poſpolſthwo do deſperáciey przyſzedłſzy zá wćifki y gwałty/ zwykło fie kuſić o te ktorzy ſwoy nád nimi dominat roſciągáli. Phil R; Bo ináčey fie modlić moſełz/ y czáfem małz/ kiedy cię deſperacyą ſzátan trwoży LatHar 50.

W połączeniu szeregowym (1): tedy ten Dworzánin nie młody/ nie vczuie żadney gorzkości/ áni ciężkości ferdeczney/ [...] iáko ielth niewiára/ gniew/ podeſzрение/ boiaźń/ deſperácia/ y ine zápalczywe ſkutki wćieczeniu podobne GórnDworz Mm4.

Szereg: »desperacyja i (abo) rozpacz« [szyk 1 : 1] (2): Hámuie teſz w nas roſpác z y deſperacyą BiałKat 378v; LatHar 113.

Wyrażenie przyimkowe: »z desperacyjej« (3): [skąpiec] z deſperáciey obieſił fie GórnDworz Q8v; BielSpr 33v; PaxLiz C3.

Synonimy: niewiara, podeſzрение, rozpacz, rozpaczność, wątpienie, zwątpienie.